

אלה יעמדו לברך את העם...

Analyzing the Blessing and Curse at Gerizim v'Eval

(1) דברים כז:א-ג

וַיִּצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָךְ וְהִקְמַתְּ לָךְ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשָׂדֶת אֹתָם בְּשֵׂדִי: וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־ה' אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלֶב וְדִבְשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵי־אֲבֹתֶיךָ לָךְ: וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תִּקְיִמוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אִתְּכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבָל וְשָׂדֶת אֹתָם בְּשֵׂדִי: וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹהֶיךָ מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא־תִגִּיף עֲלֵיהֶם בְּרוֹזל: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַה' אֱלֹהֶיךָ: וּבַחַת שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ: וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיִּטָּב: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעָם לַה' אֱלֹהֶיךָ: וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם: וַיִּצַּו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

אֱלֹהֵי יַעֲמָדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם עַל־הָר גְּרִזִים בְּעֵבֶרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן

שְׁמַעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשְׂשַׁכַּר וַיֹּסֵף וּבִנְיָמִן:

וְאֵלֶּה יַעֲמָדוּ עַל־הַקְּלָלָה בְּהָר עֵיבָל

רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וּזְבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי:

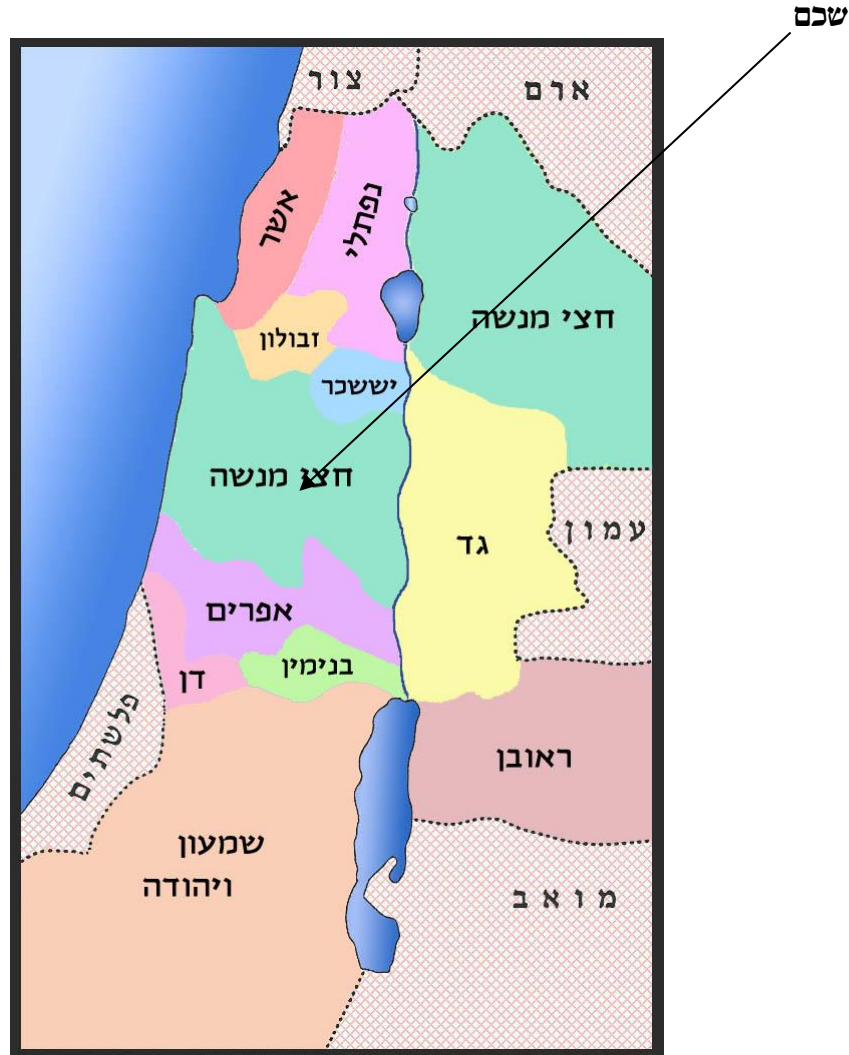
1 And Moses and the elders of Israel commanded the people, saying: 'Keep all the commandment which I command you this day. 2 And it shall be on the day when ye shall pass over the Jordan unto the land which Hashem your God gives you, that thou shalt set you up great stones, and plaster them with plaster. 3 And thou shalt write upon them all the words of this law, when thou art passed over; that thou mayest go in unto the land which Hashem your God gives you, a land flowing with milk and honey, as Hashem, the God of thy fathers, hath promised you. 4 And it shall be when ye are passed over the Jordan, that ye shall set up these stones, which I command you this day, in mount Ebal, and thou shalt plaster them with plaster. 5 And there shalt thou build an altar unto Hashem your God, an altar of stones; thou shalt lift up no iron tool upon them. 6 Thou shalt build the altar of Hashem your God of unhewn stones; and thou shalt offer burnt-offerings thereon unto Hashem your God. 7 And thou shalt sacrifice peace-offerings, and shalt eat there; and thou shalt rejoice before Hashem your God. 8 And thou shalt write upon the stones all the words of this law very plainly.' 9 And Moses and the priests the Levites spoke unto all Israel, saying: 'Keep silence, and hear, O Israel; this day thou art become a people unto Hashem your God. 10 Thou shalt therefore hearken to the voice of Hashem your God, and do His commandments and His statutes, which I command you this day.' 11 And Moses charged the people the same day, saying: 12 'These shall stand upon mount Gerizim to bless the people, when ye are passed over the Jordan: Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Joseph, and Benjamin; 13 and these shall stand upon mount Ebal for the curse: Reuben, Gad, and Asher, and Zebulun, Dan, and Naphtali.'

(2) אבן עזרא דברים כז, י

על הברכה בני הגבירות, ועל הקללה בני השפחות, ואם יחסרו שנים ובני לאה רבים, ונלקחו הגדול והקטן:

(3) חזקוני דברים כז, יב

(יב) אלה יעמדו כל העומדים על הברכה היו בני הגבירות וע"י שבני לאה רבים נטלו מהם הקטן והגדול להשלים המנין על בני השפחות שלא היו רק ד' והיו על הקללה הגדול והקטן הגדול הוא ראובן לפי שהיה חשוב מבלהה וענה אמן על ארור שוכב עם אשת רעהו ואביו וידעו בודאי שלא פשע בדבר, והכי איתא בפרק במה בהמה יוצאה אפשר עתיד זרעו לעמוד על הר עיבל ולומר ארור שוכב עם אשת אביו ויבא חטא זה לידו והקטן הוא זבולון.

Premises: This division relates to the brothers themselves, just before the sale of יוסף

- 1) שמעון was always supposed to get land with everyone else, as was לוי
- 2) There was a division of land (theoretical or actual), already in place at the time
- 3) The בני השפחות were treated as "second class" children and heirs at the time